

רשומות

הצעות חוק

17 בנובמבר 1975

1216

י"ג בכסלו תשל"ו

צמוד

96

חוק שירות עבודה בשעת חירום (תיקון מס' 2), תשל"ו—1975.

חוק שירות עבודה בשעת חירום (תיקון מס' 2), תשל"ו-1975

1. בסעיף 9 לחוק שירות עבודה בשעת חירום, תשכ"ז-1967 (להלן – החוק העיקרי), במקום "במפעל או בעבודה שבהם מיועד אותו אדם לשרת שירות עבודה, ושיפורש בצו" יבוא "לשירות עבודה כפי שיפורש בצו".	תיקון סעיף 9
2. בסעיף 10 לחוק העיקרי, במקום "במפעל ובתפקיד שבו נקרא לאימון" יבוא "שפורש בהודעה".	תיקון סעיף 10
3. בסעיף 11 לחוק העיקרי, אחרי "שלושה ימים בשנה" יבוא "ובמקצועות ולגבי סוגי עובדים המפורטים בתוספת – על שנים-עשר יום בשנה", ובסופו יבוא "שר העבודה רשאי, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לשנות את התוספת".	תיקון סעיף 11
4. בסעיף 14 לחוק העיקרי, במקום "אל המפעל" יבוא "אל מקום האימון".	תיקון סעיף 14
5. אחרי סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא: 14א. אדם שנקרא לאימון לפי סעיף 9 לתקופה העולה על יום אחד, יהיה זכאי, בשל כל תקופת האימון, לתגמול לפי חוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט-1959 [נוסח משולב]², והתקנות על פיו, למעט סעיף 2 לחוק, כאילו שירת אותה תקופה במילואים והיה זכאי לתשלום לפי סעיף 2 האמור.	<p>תוספת סעיף 14א
"תגמול"</p>

דברי הסבר

במפעל ובתפקיד שבו נקרא לאימון וההודעה לא בוטלה על ידי ועדת שירות העבודה לפי סעיף 29.¹
מוצע להרחיב את מסגרת האנשים הנקראים לאימון והמיועדים לשרת שירות עבודה במצב חירום ולכלול במסגרת האימונים הכשרתם של אנשים לצורך עתודה לשירות עבודה במצב חירום.

סעיפים 3 ו-6 והוא מורה לאמור:
"11. לא ייקרא אדם לאימון לתקופה העולה על שלושה ימים בשנה, הן במרוכז והן במפוצל, וכל יום שבו שירת האדם אותה שנה בתפקיד גדרש על פי חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951, יבוא במנין ימי האימון לפי סעיף זה, וכן להיפך".

התיקונים המוצעים בחוק זה באים לשפר את ההיערכות במשק והכשרת עתודות כוח אדם מקצועי למילוי תפקידים מתוכננים בזמן חירום, תוך הפקת לקחי המלחמה האחרונה.

סעיפים 9 ו-10 לחוק העיקרי ענינם אימון בעבודה והובת הודעה מוקדמת, והם מורים לאמור:

9- שר העבודה רשאי לקרוא בצו אדם החייב בשירות עבודה לאימון במפעל או בעבודה שבהם מיועד אותו אדם לשרת שירות עבודה, ושיפורש בצו, ובלבד שלא ייקרא אדם לאימון באחד מימי מנוחתו כמשמעותם בפרק סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.
10. לא ייקרא אדם לאימון אלא אם נמסרה לו תחילה הודעה מטעם שר העבודה שהוא מיועד לשירות עבודה

1 ס"ח תשכ"ז, עמ' 86; תשל"ג, עמ' 259.
2 ס"ח תשי"ט, עמ' 306; תשל"ה, עמ' 194.

"תוספת"
(סעיף 11 (ב))

(1) רופאים;	(6) גהגים;
(2) אחים ואחיות;	(7) עובדי מנוף ובתי מלאכה בנמלים;
(3) סגל רפואי סיעודי;	(8) עובדי רשת החשמל;
(4) סגל רפואי טכני;	(9) עובדי מתכת בייצור בטחוני;
(5) סגל רפואי אקדמאי אחר;	(10) מפעילי ציוד מיכני הנדסי.

דברי הסבר

סעיף 5 בחוק הקיים אין הוראה בדבר תגמול למי שנקרא לאימון לשירות עבודה; לפי החוק המוצע, תקופת האימון תוגדל עד שנים עשר ימים לשנה לגבי מקצועות מסויימים. מוצע איפוא כי הנקראים לאימון לתקופה העולה על יום אחד יהיו זכאים לתגמול בשל כל ימי האימון. לפי הכללים הנקוטים לגבי המשרתים במילואים במסגרת חוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט-1959 [נוסח משולב].

מסתבר מתוך נסיון כי אין כל אפשרות להכשיר תוך שלושה ימים לשנה עובדים למקצועות נדרשים כגון אחיות חדרי ניתוח, מרדימים, נהגי סמיטריילרים וחשמלאי רשת. על כן מוצע להגדיל את מקסימום ימי האימון לשנים עשר ימים בשנה, לגבי מקצועות או סוגי עובדים המפורטים בתוספת. ולהסמיך את שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לשנות את התוספת.

סעיף 4 התיקון טכני בלבד, ונובע מהתיקונים בסעיפים הקודמים.

